

Det er ikke mindre end et vanvittigt forslag. Det er i øvrigt lidt sjovt at tænke på, at ordningen med at give ministre, der ikke var medlemmer af Folketinget, løn som folketingsmedlem, fordi de ikke skulle være dårligere stillet end deres kolleger, også er sket på baggrund af et radikalt krav.

De regler blev indført, fordi professor Kjeld Philip blev radikal minister, og han var den første minister, som blev valgt uden at være medlem af Folketinget. Derfor indførte man reglerne om, at ministre, der ikke var medlemmer af Folketinget, skulle kunne få løn som folketingsmedlemmer. De får dog ikke det skattefrie omkostningstillæg.

Og nu er det så igen De Radikale, der forlanger særbehandling for ministre, der er medlemmer af Folketinget. Man vil gerne have fri fra arbejdet, men man vil ikke give afkald på hverken løn, omkostningstillæg eller pensionsanciennitet. Fremskridtspartiet vil ikke acceptere noget så urimeligt, og når det forslag kommer til behandling i Folketinget, vil vi stille de nødvendige ændringsforslag, som kommer til at gå ud på, at ministre selvfølger får ret til at få orlov – så må de blot slippe goderne, der følger med, nemlig lønnen som folketingsmedlem, omkostningstillæg og optjening af pensionsanciennitet.

Herudover vil vi holde de gamle partier fast på – og det gælder både Socialdemokratiet, Venstre, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Centrum-Demokraterne – at pension til ministre, så længe man finder det rigtigt at have statslig pension ud over folkepensionen, i hvert fald aldrig skulle kunne gives før fra det tidspunkt, de pågældende opnår pensionsalderen. Sådan er det i hele resten af samfundet, og der skal ikke gælde særregler, hverken for folketingsmedlemmer eller ministre. Folketingsmedlemmer kan da også først få pension, når de går på pension som 60-årige. Og hvad er det, der gør, at ministre skal have særstilling i forhold til alle andre grupper i dette samfund?

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1, nr. 1

Denne del af lovforslaget er identisk med lovforslag nr. L 247, folketingsåret 1994-95 (Folketingets forhandlinger 1994-95, sp. 5397, 5861, 6293, 6618, til-

læg A, sp. 3670, tillæg B, sp. 925). Der indbygges et alderskriterium, hvorefter det først er ved det fyldte 60. år, der kan udbetales ministerpension, altså først når den pågældende har nået en alder, der med rimelighed kan kaldes pensionsalder.

Til § 1, nr. 2

Tidligere ministre, som opnår ansættelse ved EU i stillinger med en høj løn, skal ikke samtidig have dansk ministerpension, hvorfor der skal modregnes i pensionen for EU-gagen.

Til § 2

Denne del af lovforslaget er bortset fra ikrafttrædelsesdatoen identisk med lovforslag nr. L 247, folketingsåret 1994-95. Fremskridtspartiet mener godt, at loven kunne gælde for alle nuværende ministre på pension, men har valgt at undlade dette slagsmål til fordel for at få reglerne om ministerpension revideret. Derfor vil følgende regler finde anvendelse efter lovforslagets vedtagelse:

Tidligere ministre, som ikke på et senere tidspunkt på ny bliver udnævnt som ministre, og som for indeværende opnår den urimelige ministerpension efter gældende regler, vil få disse videreført uændret.

For tidligere ministre, der på et senere tidspunkt på ny udnævnes til ministre, vil de hidtil gældende regler finde anvendelse, indtil udnævnelsen finder sted. Når den pågældende igen afskediges, vil ministeren være berettiget til pension efter de hidtil gældende regler indtil det fyldte 60. år beregnet på grundlag af den funktionstid som minister, der ligger forud for den 1. januar 1996. Den funktionstid, der ligger efter den 1. januar 1996, vil først udløse pension, når den pågældende fylder 60 år, hvor de to funktionsperioder slås sammen.

For de nuværende ministre foretages der en opdeling i funktionstid som minister før og efter den 1. januar 1996. Når en nuværende minister afskediges, vil den del af funktionstiden, der ligger forud for den 1. januar 1996, udløse pension indtil det fyldte 60. år efter de hidtil gældende regler. Den funktionstid, der ligger efter den 1. januar 1996, vil først udløse pension, når den pågældende fylder 60 år, hvor de to funktionsperioder slås sammen.

For ministre, der udnævnes efter den 1. januar 1996, gælder de med dette lovforslag ændrede regler fuldt ud.